

необхідності окремого наголосу і дії в освітньому процесі щодо розвитку агентності дитини [6].

Отже вчителям початкових класів під час освітнього процесу важливо врахувати характеристики діяльнісного підходу та можливість для дітей набувати досвід агентності, передбачити взаємодію дітей в парах чи командах.

Діяльнісний підхід – це переосмислення та зміна підходів педагогів від схеми «пояснів, закріпив, перевірів» до «відкритого завдання – запитання – роботи в команді – власного пошуку – обґрунтування власної думки – радості від процесу навчання і відповідальності за те, що я можу, хочу, буду, знаю і вмію.

Список використаних джерел

1. Державний стандарт базової середньої освіти. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-deyaki-pitannya-derzhavnih-standartiv-povnoyi-zagalnoyi-serednoyi-osviti-i300920-898> (дата звернення: 07.11.2023).
2. Державний стандарт початкової освіти URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/688-2019-%D0%BF#Text> (дата звернення: 10.11.2023).
3. Концепція Нової Української Школи URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-deyaki-pitannya-derzhavnih-standartiv-povnoyi-zagalnoyi-serednoyi-osviti-i300920-898> (дата звернення: 01.11.2023).
4. LEGO Foundation URL: <https://learningthroughplay.com/> (дата звернення: 07.11.2023).
5. Оцінювання втрат та потреб української освіти на основі rdna3 URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/ocinyuvannya-vtrat-ta-potreb-ukrayinskoyi-osviti-na-osnovi-rdna3> (дата звернення: 03.11.2023).
6. Результати міжнародного дослідження якості освіти PISA-2022 URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/rezultati-mizhnarodnogo-doslidzhennya-yakosti-osviti-pisa-2022> (дата звернення: 03.11.2023).

Елліна ПАНАСЕНКО

РОЛЬ ТРЕНІНГУ З ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ У ФОРМУВАННІ SOFT SKILLS КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ТА УСПІШНОСТІ У НАВЧАННІ ТА КАР'ЄРІ

Тренінг з тайм-менеджменту відіграє ключову роль у розвитку soft skills компетентностей у здобувачів вищої освіти. Тайм-менеджмент допомагає здобувачам вчитися планувати свій час на навчання, роботу та особистий розвиток. Це розвиває вміння ставити мети та пріоритизувати завдання. Засвоєння технік керування часом допомагає студентам працювати під час напружених періодів та уникати вигорання, підвищуючи їхню стресостійкість. Освоєння навичок ефективного розподілу часу допомагає у підвищенні продуктивності, що є важливим елементом успішної навчальної та професійної діяльності. Тренінги з тайм-менеджменту навчають самоорганізації, що важливо для розвитку навичок самоконтролю та вміння керувати власними ресурсами. Освоєння ефективного управління часом допомагає у плануванні колективних завдань, покращує здатність співпрацювати та вести комунікацію у групі. У цілому, тренінг з тайм-менеджменту не лише сприяє оптимізації використання часу, а й формує важливі soft skills, які здобувачі вищої освіти використовують у навчанні, роботі та особистому житті для досягнення успіху та підвищення продуктивності.

Тайм-менеджмент – це систематичний підхід до управління часом, спрямований на оптимізацію продуктивності та досягнення поставлених цілей. Це не лише

методологія розподілу часу, а й філософія ефективного використання кожної години, що дозволяє досягти більшого балансу між роботою, навчанням, особистим життям та власним розвитком. Це процес, що передбачає планування, організацію та контроль часу, щоб привести до максимальної продуктивності та зменшити стрес. Він включає в себе визначення пріоритетів, розподіл завдань за часом, встановлення конкретних термінів для виконання завдань і постійний аналіз ефективності використання часу. Тайм-менеджмент допомагає здобувачам вищої освіти не лише зберігати баланс у своєму житті, а й розвивати навички самоконтролю, самоорганізації та самомотивації. Він дає змогу більш ефективно використовувати час, концентруватися на важливих завданнях і досягати бажаних результатів в особистому та професійному житті. Тайм-менеджмент – це не лише інструмент, а й навичка, яка може значно поліпшити якість життя та досягнення поставлених цілей [1–2].

Змістом ОП «Практична психологія» спеціальності 053 Психологія першого бакалаврського рівня вищої освіти у Державному вищому навчальному закладі «Донбаський державний педагогічний університет» передбачено обов'язків освітній компонент «Тренінг з тайм-менеджменту». Предметом вивчення навчальної дисципліни є теоретичні, методичні та практичні аспекти формування ефективної системи тайм-менеджменту та управління часом.

Ціллю викладання навчальної дисципліни є формування системи спеціальних знань здобувачів вищої освіти з питань управління часом шляхом ефективного цілепокладання, планування і організації діяльності, самоконтролю і самомотивації для підвищення власної та командної ефективності. Мета навчальної дисципліни: формування у здобувачів систематизованого комплексу знань щодо методів, принципів і підходів ефективної організації, планування та найбільш оптимального використання робочого часу та часу для самовдосконалення і розвитку людини, як фахівця і особистості.

Основними завданнями вивчення навчальної дисципліни є: надати здобувачам вищої освіти ясне і чітке уявлення про теоретичні та методологічні засади сучасного тайм-менеджменту; виробити навички самоорганізації, мотивації, цілепокладання, розстановки пріоритетів, делегування повноважень, контролю і оцінки особистих показників діяльності, освоїти навички володіння методами організації робочого часу та раціонального використання ресурсів; сформувати навички самостійної, творчої роботи; вміння організувати свою працю, розвинути здібності породжувати нові ідеї, знаходити нові підходи до їх реалізації.

Структура освітньої компоненти «Тренінг з тайм-менеджменту» передбачає опанування здобувачами вищої освіти таких тем:

- Тема 1. Тайм-менеджмент як науковий напрямок організації часу.
- Тема 2. Принципи та методи ефективного управління часом.
- Тема 3. Постановка і досягнення цілей у тайм-менеджменті.
- Тема 4. Самоменеджмент як умова особистого та професійного успіху.
- Тема 5. Аналіз витрат часу в системі тайм-менеджменту.
- Тема 6. Управління поглиначами часу.
- Тема 7. Психологія тайм-менеджменту.
- Тема 8. Тайм-менеджмент особистісної та командної роботи.
- Тема 9. Управління активністю та працездатністю.
- Тема 10. Мета та завдання навчальної дисципліни «Тайм-менеджмент».
- Тема 11. Цілепокладання в системі тайм-менеджменту. Самоконтроль і самомотивація.
- Тема 12. Формування механізму самоменеджменту.
- Тема 13. Час менеджера та принципи його ефективного використання.
- Тема 14. Аналіз витрат часу в системі тайм-менеджменту.

Тема 15. Планування робочого часу. Прийняття рішень про пріоритети в тайм-менеджменті.

Тема 16. Технології стрес-менеджменту та імпрешн-менеджменту.

Тема 17. Особистісний та корпоративний тайм-менеджмент: філософія і технологія.

Тема 18. Контроль в тайм-менеджменті.

Тема 19. Індивідуальний проєкт «Моя система тайм-менеджменту».

На практичних заняттях з тайм менеджменту зі здобувачами вищої освіти у формі тренінгу основна увага приділяється таким аспектам як-от:

– техніки концентрації (вправи на підвищення уваги та концентрації, такі як медитація, вправи з дихання, тренування на управління розумовим шумом);

– управління відволіканнями (техніки для боротьби з відволіканнями, такі як блокування часу для концентрованої роботи, управління зворотними зв'язками та прийоми подолання прокрастинації);

– збільшення продуктивності (тренування з оптимізації робочого часу, використовуючи методи збільшення продуктивності, такі як планування часу, розбивання завдань на менші елементи, принцип «однієї справи» тощо);

– управління стресом та навантаженням (інструменти та стратегії для зменшення стресу, викликаного великим навантаженням роботи, наприклад, вправи релаксації, техніки управління стресом та підтримка балансу між навчанням та відпочинком);

– ефективна комунікація (розвиток навичок ефективної комунікації, що допомагає студентам у встановленні пріоритетів, делегуванні завдань та уникненні непорозумінь);

– групова співпраця (вправи, що спрямовані на розвиток навичок співпраці в групі, колаборації та управління спільними проєктами, де кожен студент бере активну участь);

– використання технологій та інструментів для планування, організації та відстеження часу (наприклад, календарі, додатки для списків справ, time-tracking програми тощо) [1–4].

Отже, ці практичні заняття допомагають здобувачам не лише засвоїти теоретичні знання з управління часом, але й застосувати їх у практичних ситуаціях, підвищуючи їхню продуктивність, ефективність та концентрацію.

Підсумовуючи, варто зазначити, що вивчення тайм-менеджменту допомагає здобувачам розвивати навички самоменеджменту та самодисципліни. Це важливо для підтримки самостійного навчання, організації власних зусиль і досягнення академічних та особистих цілей. Навички тайм-менеджменту є важливими у будь-якій професійній сфері. Вони допоможуть студентам в ефективному управлінні робочим часом, підвищенні продуктивності та досягненні успіху у майбутній кар'єрі. Навчання тайм-менеджменту допомагає студентам зберігати баланс між навчанням та особистим життям. Це сприяє збереженню фізичного та емоційного здоров'я під час навчання. Отже, вивчення тренінгу з тайм-менеджменту для здобувачів вищої освіти має значення як для їхнього академічного успіху, так і для розвитку важливих навичок, необхідних для подальшого життя та кар'єри.

Список використаних джерел

1. Скібіцька Л. І. Тайм-менеджмент: навч. посібник для студ. економ. вузів. Київ : Кондор, 2009. 528 с.

2. Штепа О. С. Самоменеджмент: дефініція та діагностика. URL: http://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/journals/2009/NiO_8_2009/3_rozdil/Shtepa.htm (дата звернення: 24.11.2023).

3. Davis R. Time Management: How to Find the Time and Motivation to be Productive and Get Things Done. New York : CreateSpace Independent Publishing Platform, 2017. 66 p.

4. Godefroy Ch. The Complete Time Management System. New York : Positive Club, 2016. 282 p.

Ірина ТАМОЖСЬКА

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ: НАВЧАЛЬНО- МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ ДО ТЕМИ З ІСТОРІЇ ПЕДАГОГІКИ ТА ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПАРАТИВІСТИКИ

В умовах розбудови системи вищої освіти не втрачає актуальності ідея випереджального розвитку, інноваційної характеристики професійної підготовки кадрів, формування в здобувачів вищої освіти прагнення й вміння вчитися впродовж життя [2; с. 27].

Вища освіта реалізує певний рівень знань, які необхідні людині в контексті її кваліфікації (Г. Косарева, О. Василенко, Н. Бреславець, І. Таможська, І. Анікіна, Н. Мордовцева) [3; с. 466].

Теоретичним змістом предметної області педагогічних дисциплін у системі третього рівня вищої освіти (спеціальність: 011 Освітні, педагогічні науки; галузь знань: 01 Освіта / Педагогіка) є філософія й методологія освіти, наукові дослідження в галузі педагогіки, системи освіти (загальної середньої освіти, вищої освіти, післядипломної освіти, освіти дорослих), педагогіка вищої школи, андрагогіка, історія педагогіки, теорія і методика навчання, теорія і практика виховання, теорія і методика професійної освіти, педагогічна компаративістика, теорія і методика управління освітою [1].

Здобувачі ступеня доктора філософії, які навчаються за освітньо-науковою програмою «Освітні, педагогічні науки» (спеціальність: 011 Освітні, педагогічні науки; галузь знань: 01 Освіта / Педагогіка) мають право на вибір освітніх компонентів відповідно до наукових інтересів / обраної проблеми дослідження згідно з нормативно-правовими документами (Закон України «Про вищу освіту»: п. 15 частини I ст. 62; Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах): п. 26, зі змінами, Постанова КМУ № 283 від 03.04.2019 р.) [1]. «Історія педагогіки та педагогічна компаративістика» – одна з вибіркових дисциплін, метою якої є вивчення / узагальнення / порівняльний аналіз педагогічного досвіду в галузі освіти в національному, європейському та глобальному контекстах; формування готовності до компаративного аналізу освітніх процесів, що розглядаються.

Під час вивчення теми «Вплив глобалізаційних та євроінтеграційних процесів на трансформацію вітчизняної вищої освіти» (навчальна дисципліна «Історія педагогіки та педагогічна компаративістика») акцентовано увагу здобувачів ступеня доктора філософії (PhD) на таких питаннях:

Римське міністерське комюніке: розвиток вищої освіти до 2030 р. Реалізація принципів розвитку Європейського простору вищої освіти у вітчизняних ЗВО. Стратегія інтернаціоналізації ЗВО. Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система. Рамка кваліфікацій Європейського простору вищої освіти. Європейська / національна системи забезпечення якості вищої освіти. Організаційні засади інклюзивного навчання у ЗВО. Заходи кафедри ЮНЕСКО в Україні для посилення міжкафедральної координації, підвищення рівня мережевого співробітництва, розширення партнерських зв'язків, створення спільних майданчиків для міждисциплінарного діалогу. Проект Закону